

Τῆ ΔΕΥΤΕΡᾶ Τῆς ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ
Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

(Τελεῖται κανονικῶς τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς. Πολλαχοῦ ὅμως —καὶ μάλιστα εἰς τὰς ἑδρας τῶν ἱερῶν Μητροπόλεων— τελεῖται πανηγυρικῶς ὀλίγον πρὸ τῆς μεσημβρίας τῆς Κυριακῆς).

ΕΝΑΡΞΙΣ

Ὁ διάκονος λέγει· Εὐλόγησον δέσποτα.

Ὁ ἱερεὺς ἐνδεδυμένος ἅπασαν τὴν ἱερατικὴν αὐτοῦ στολὴν καὶ στὰς ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης μετὰ τοῦ θυμιατοῦ, σφραγίζει σταυροειδῶς, καὶ ἐκφωνεῖ·

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου τό, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς ψάλλον μεγαλοφώνως τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος π̣̅̅̅ Πα ρ




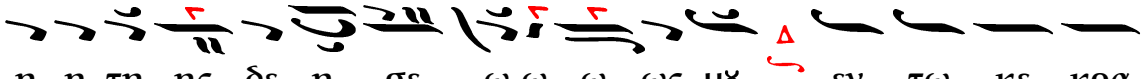
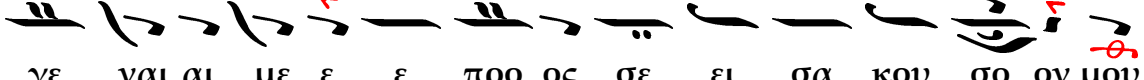



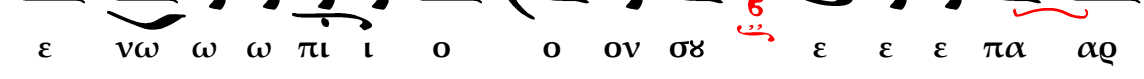
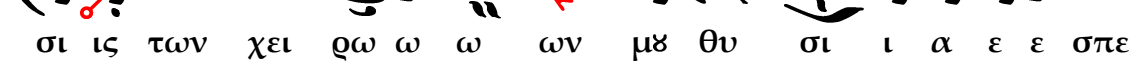


Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
ἕτερον

Ἦχος π̣̅̅̅ Πα ρ


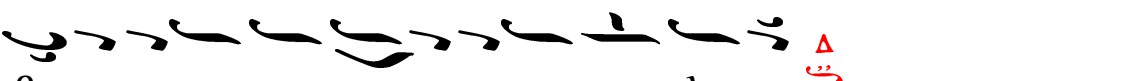
Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις εν τοις μνη μα α σι ζω ην χα ρι σα α με
νος

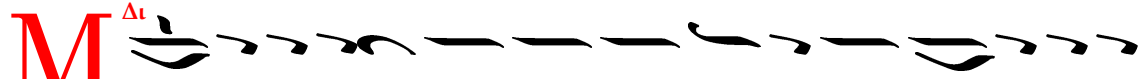
Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται τρεῖς ἄνευ στίχων καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν ἑξάκις, τοῦ ἱερέως θυμιῶντος καὶ λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους·

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ


 σον μὲ Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι

 ε ε κε ε κρα α ξα α α προ ος σε ει σα α

 α α κϛ ϛ σο ο ον μὲ προ ο ο σρες τη φω νη η

 η η τη ης δε η σε ω ω ω ως μὲ εν τω κε κρα

 γε ναι αι με ε ε προ ος σε ει σα κου σο ον μου

 Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ε
K^{Δι}

 α τευ θυν θη η η τω ω η η προ σευ χη η

 η η η η μὲ ως θυ μι ι α α α μα α ε ε

 ε νω ω ω πι ι ο ο ον σϛ ε ε ε πα αρ

 σι ις των χει ρω ω ω ων μὲ θυ σι ι α ε ε σπε

 ρι ι νη ει σα κϛ σο ον μὲ Κυ υ υ υ υ υ

 υ υ υ ρι ε

Ἡ Στιχολογία. ^γχ

H^{Δι}

 ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μὲ και

 θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

M^{Δι}

 η εκ κλι νης την καρ δι αν μὲ εις λο γω σπο νη

ρι ι ι ας τς προ φα σι ζεσθαιπρο φασειςεν α μαρ

τι ι ι αις

Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι

ι ι αν και ου μη συν δυ α σω με τα των ε κλε

κτων αυτων

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει

με ε λε ον δε α μαρ τω λθ μη λι πα να τωτην κε

φα λη η ην μθ

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μθ εν ταις ευ δο κι

αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι κρι

ται αυ των

Α κς σον ται τα ρη μα τα μθ ο τι η δυ νη θη σαν

ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη

τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α α δην

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι οι οι μθ ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λη στην

ψυ χη ην μ^Δ

Φ υ λα ξον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν το

μοι ^Δ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α

νο μι ι αν ^Δ

Π ε σ^Mχν ται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω ^Δ

Φ ω νη μ^Δ προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μ^Δ προς Κυ ρι ον ε δε η θην ^Δ

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ τ^Δ την δε η σι ι ιν

μ^Δ την θλι ψιν μ^Δ ε νω πι ον αυ τ^Δ απα γ γε λω ^Δ

Ε ν τω εκ λει πειν ε ξε μ^Δ το πνευ μα μ^Δ και συ ε γνωσ

τας τρι βους μ^Δ

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο ο μην ε

κρυ ψαν πα γι δα μοι ^Δ

Κ α τε νο ον εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ ην ο επι γινωσκωνμε

Απωλετοφυγηαπεμ και ουκ εστιν ο

εκτητωντηνψυχηηνμη

Εκεκραξαπροςσε Κυρι ει πασει

ηελπισμημερισμουειενγηζωντων

Προοσχεςπροςτηνδεησινμου οτιεταπει

νωθηνσφοδρα

Ρυσαιμεεκτωνκαταδιωκοντωνμε οτιε

κραταιωθησανυπερεμεε

Εξαγαγεεκφυλακτηστηνψυχηηνμη

εξεμολογησασθαιτωνοματισ

Εμευπομενουσιδικαιοι εωςουαντα

ποδωωωμοι

Εκβαθεωνεκεκραξασοι Κυριε Κυρι

εισακουσοντηςφωνηηςμη

Γενηθητωταωτασεπροσεχονταειστηνφω

X^{Δι} ρι στος ο Σω ω ω τηρ η ημων το καθ η μων χει

ρο γραφον ^Δ προ ση λω ω σα ας τω Στα αυ ρω ω ω ω ^Δ

ε ξη η η η λει ει ει ει ψε ^{Νη} και του θα να του το κρα

α το ο ος κα τη ηρ γη η η σε ^{Δι} προ σκυ νου ου

ου ου μεν α αυ του την τρι η η η η με ε ρον

ε ε ε ε ε ε ε ε ε γερ σιν ^Δ

Στίχ. γ΄. Από φυλακής πρωΐας μέχρι νυκτός, από φυλακής

πρωΐας ^Δ ελ πι ^Χ σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ υ υ

ρι ον ^Δ

Σ^{Δι} υν αρ χαγ γε λοις υ μνη σω ω μεν Χρι στου ου ου ου

την α να α α στα α α σιν ^ε αυ τος γαρ λυ τρω

τη ης ε στι και σω τη ηρ των ψυ χω ω ω ν η

μων ^Δ και εν δο ο ξη φο βε ε ρα και κρα ται

α α δυ να α α μει πα λι ι ιν ερ χε ε ται κρι

ναι κο ο ο ο ο σμο ον ον ε ε ε ε ε πλα σεν ^Δ

Στίχ. δ΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ' αὐτῷ

λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ^Δ εκ πα σω ων

των α νο μι ω ω ω ν αυ του

Σ ε τον σταυρω θεν τα και τα α φε ε εν τα Αγ γελος

ε κη ρυ υ υ ξε ε ε Δε σπο ο την και ε λε

γε ται αι σ γυ ναι αι ξι δευ τε ι δε τε ο που ε ε

κει ει το ο Κυ υ υ ρι ι ι ι ος α νε στη γαρ

Νη κα θως ει πενωσ πα αν το δυ υ ν α α α μος δι

ο σε ε ε προ ο ο σκυ νου ου μεν τον μο ο ο ο

νον α θα α α να α α α τον Ζω ο δο τα Χρι

στε ε λε ε η η σο ο ον η η η η μας

Στίχ. ε'. Αινειτε τον Κυριον παντα τα εθνη, επαινεσατε αυτον

παν τε ες οι λα α οι

Ε ν τω σταυρω σου κα τηρ γη η σας την του ξυ υ

λου ου ου κα τα α ραν εν τη τα φη Σου ε νε

ε κρω ω σας του θα να α α τουου το κραα α α

τος εν δε τη ε γερ σει ει σου ε φω τι σας το γε

νο ο ος τω ω ω ν α αν θρω ω ω πων δια του

το ο ο σοι οι οι βο ω ω μεν ευ ερ γε τα Χρι

στε ο Θε ος η μων δο ο ο ξα α α α

σοι

Στίχ. 5. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου

με νειεις το ο ον αι ω ω να

Η νοι γησαν σοι οι οι Κυ ρι ι ι ε ε φο

ο ο βω πυ λαι αι αι θα α να α α του πυ λω ροι

οι δε ε Α δου ι δο ον τε ε ες σε ε ε

πτη η η η ξαν πυ λας γα ρ χα λ κα ας συ νε ε ε ε

τρι ι ι ι ψας και μοχ λους σι δη ρου ους συ νε

ε θλα α α σας και ε ξη γα γες η μα α ας εκ

σκο ο τους και σκι α ας θα α α να α α του και

τους δεσ μους η μων δι ι ε ε ερ ρη η η η

ξας

Δόξα.




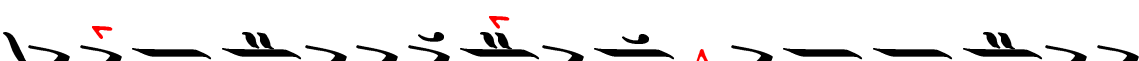

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Τ^{Δι} ον σωτηριον υμνοον αδοοντες εκ
στοματων αναμεελεψωωωμεενδεε
ευτεπαντες εν οικω Κυ υριιου προσπε
εσωωωμεν λεεγοοοντες οεπι
ξυλουσταυρωθεις και εκνεκρων ανααστας καιων
ενκολποις του Πατρος ιλασθηητιταις αμαρ
τιιιαιαις ηηημων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Και νυ νυ νυ και ααει και εις τους αιωνας
των αιωνων ααμην
Π^{Δι}αρη ηηληθεν ηησκιιιααατου
νοομουτηης χαριιιιτοοοςεελθου
ουουσης ως γαρ ηβααατος ουουκεεκαι
αιεεεετοκαταφλεεεεγοοο
μεεενηουτω Παρθεενοςεεεε
τεεεεεκες και αιπααααρθενοςεεε


 μει ει ει νας αν τι στυ υ υ λου πυ υ ρο ο ο

 ο ος δι και ο συ υ υ υ νη η ης α νε ε ε

 ε τει λεν Η η η λι ι ι ι ος αν τι ι ι Μω

 υ υ υ σε ε ε ως Χρι ι στος η σω τη ρι ι ι

 α των ψυ υ χω ω ων η η η η μω ω ω ων
 * * *

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.





Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·


Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὕμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐὰν δὲ εἰσοδεύουν δύο ἢ περισσότεροι ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν.


Φῶς ἱλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-θ.



Φ ως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας

 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϛ

 ϛ ϛ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι

 ου μα κα α ρος Ι η η σϛ ϛ ϛ Χρι ι




 στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην




 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι




 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον



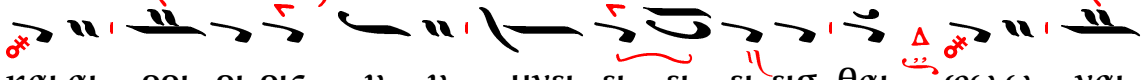
 υ υ μνη ς με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο




 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α




 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι




 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι




 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ς




 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο



 ο ο κο ο ο σμος σε ε δο ξα α α α



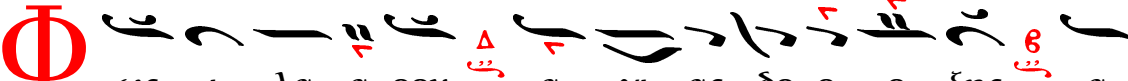
 α α α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει



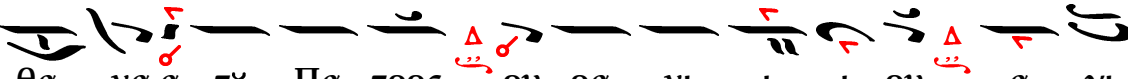
 ει

Ἰωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

Ἦχος Δι-θ



Φ ως ι λα α ρον α γι ας δο ο ο ξης α



 θα να α τς Πα τρος ου ρα νι ι ι ου α γι

ου μα καρος ^Δ Ι η σθ ς Χρι ι ι στε ^θ ελ
 θο ο ον τες ^Δ ε πι ι την η λι ς δυ υ υ
 σιν ^Δ ι δο ντε ες φως ε σπε ρι νον ^{Ζ'} υ μνθ μεν
 Πα τε ε ρα Υι υι ο ον ^Δ και Α α γι ο ον Πνε ευ
 μα Θε ε ο ον ^θ α ξι ο ο ον σε ^Δ εν πα α σι
 και ροις υ μνει ει ει σθαι αι φωναις αι σι ι αις ^{Ζ'} Υι
 ε ε Θε ε ε ου ου ^Δ ζω η η η ην ο δι ι
 δσ ςς ^θ δι ο ο ο ο ο κο ο σμος ^{Ζ'} σε ε δο
 ξα α α ζει ^Δ

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον.

Ἦχος ᾠγ Γα φ

Τ^{Νη} ις Θε ο ο ος με ε ε ε γα ^{Γα} ας ως ο ο Θε
 ε ος η μω ων ^{Δι} συ ει ει ει ο ο Θε ε ο ο
 ος ^{Πα} ο ποι ω ω ω ω ν θα αυ μα ^{Νη} σι ι α
 μο ο ο νο ος ^{Γα}

Στίχ. α'. Ὁ Θεός, ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου· ^Δ
 ε γνω ρι σας εν

τοῖς λαοῖς τῆν δυνάμειν σου

Tὸ θεοσέμενος ἕως τοῦ θε-

οσῆμων σου εἰ εἰ οὐ θεοο-

σοποιῶν ἡ ἀντιστοιχίαν

μοονοσο

Στίχ. β'. Καὶ εἶπα· Νῦν ἠρξάμην·
ἀντηλοοίσεις

χ⁷ τῆς δεξιᾶς ὑψίστης

Tὸ θεοσέμενος ἕως τοῦ θε-

οσῆμων σου εἰ εἰ οὐ θεοο-

σοποιῶν ἡ ἀντιστοιχίαν

μοονοσο

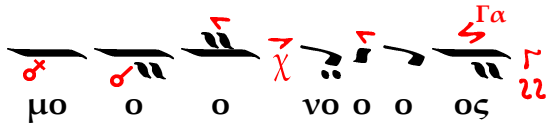
Στίχ. γ'. Ἐμνήσθη τῶν ἔργων Κυρίου,
ὅτι μνησθήσομαι

ἀποτῆς ἀρχαίων σου

Tὸ θεοσέμενος ἕως τοῦ θε-

οσῆμων σου εἰ εἰ οὐ θεοο-

σοποιῶν ἡ ἀντιστοιχίαν



ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ λαός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

(Ἰω. κ' 19-25).

Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ λέγει αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον.

Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν. Καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἃν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἃν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται.

Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· Ἐώρακαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐφόσον καθίσταται δυνατόν, ἐπαναλαμβάνεται καὶ παρ' ἄλλων κατὰ τὰς ὀρισμένας περιόδους αὐτοῦ εἰς διαφόρους γλώσσας.

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

τὰ Πληρωτικά, ἢ κεφαλοκλισία κ.λπ.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν φάλλονται τὰ ἀπόστιχα ἀρχομένου τοῦ ἀ' χοροῦ·

Ἦχος Πα ς

Η^{Πα} α να στα σι ις σου Χρι στε Σω τηρ α πα σαν
ε φω τι σε τη ην οι κου με νην και α νε κα λε σω
το ι δι ι ον πλα σμα παν το δυ να με Κυ υ ρι ε δο ξα
σοι

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος Κε ρ

Χ Α να στη τω ο Θε ος και δι α σκορ πι σθη

τω σαν οι εχ θροι αυ του και φυ γε τω σαν α
πο προ σω που αυ του οι μι σουντες αυ τον

Π α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να
δε δει κται Πα σχα και νον Α γι ον Πα α σχα
μυ στι κον Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι
στος ο λυ τρω της Πα σχα α μω μον
με γα Πα σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν
του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παντας α
γι α α ζον πι στους

Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν
κε ται κη ρος α πο προ σω ω που πυ ρος

Δ ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε
λι στρι αι και τη Σι ων ει πα τε δε χου πα ρ η
μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως
Χρι στου τε ρ που χο ρευ ε και α γα αλ λου

Ι ι ε ρου σα λημ τον Βα σι λε α Χρι στον θε

α σα με νη εκ του μνη ματος ως νυμ φι ονπρο

ερ χο ο με νον

Χ Ου τως α πο λουν ται οι α μαρ τω λοι α πο

προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη

τωσαν

Κε Α ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες ο ορθρουβα θε ε

ος ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο

δο ο ο ο του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα

θη με νον και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις

ου τως ε λε γε τι ζη τει ει ει τε τον ζων τα με

τα των νε κρων τι θρη νει ει ει τε τον αφ θαρ τον

ως εν φθο ρα α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε τοις αυ

του ου Μαθηταις

Χ Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ

ρι ος ^{u q} α γα λ λι α ^χ σω με θα ^{u q} και ευ φραν θω μεν
εν αυ τη ^{u q}

Π ^{Κε} α σα το τε ρ πνον ^{u q} Πα σα Κυ ρι ου Πα σα ^{u q}
Πα σα παν σε βα σμι ον η μιν α νε τει λε ^{u q} Πα
σα εν χα ρα αλ λη λους πε ρι πτυ ξω με θα ^{v' 22} ω
ω ω ω Πα σα λυ τρον λυ υ υ υ πης ^{u q} και γαρ εκ τα
φου ση με ρον ^{u q} ω σπε ρ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι
στος ^{v' 22} τα Γυ ναι α χα ρας ε πλη σε λε ε γων ^{u q} κη ρυ υ
ξα τε Α πο στο ο ο ο λους ^{u q}

Ἦχος Πάφ

Δ ^{Πα} ο ξα Πα τρι και Υι ω ^Δ και Α γι ω ω ω
Πνε ευ μα α α τι ^{π q}

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει ^{u q} και εις τας
αι αι ω ω ω νας ^Δ των αι ω ω νων α α α μην ^{π q}

Ἦχος Πάφ

Α ^{Κε} να στα σε ε ως η η με ε ε ε ρα ^{u q} και

λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α νη γυ υ υ
 υ ρει και α λλη λυ ρς πε ρι ι πτυ ξω ω ω ω
 με ε ε ε θα ει πω με ε εν α δε ελ φοι και
 τοις μι συ ρ ρ σι ιν η η η μας συ γ χω ρη
 σω ω μεν πα α αν τα α τη Α να α α στα α α
 α σει και αι ου τω βο η η η η σω ω ω ω
 μεν Χρι στος α νε στη η εκ νε ε ε κρων θα να
 τω θα α να τον πα τη η η η σας και τοις
 εν τοις μνη η η η μα α α α σι ζω ην
 χα α ρι σα α με νο ο ο ος

Τὸ Χριστὸς ἀνέστη ψάλλεται τρίς.

Ἦχος Πα φ

Χρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η η σα α α ας και τοι
 οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

τὸ τέλος

ζω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο ο ος

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Κατὰ δὲ τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα ἀντ' αὐτοῦ:

Φωτίζου φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου, ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ἱερεύς τὴν ἀπόλυσιν διαλογικῶς·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ ἱερεύς ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν· Χριστὸς ἀνέστη.

Ὁ λαός· Ἀληθῶς ἀνέστη, τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο φορὰς καὶ ἀκολουθῶς·

Ὁ ἱερεύς ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ὁ λαὸς ἀποκρίνεται διὰ τοῦ· Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ ἱερεύς ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν κατακλείει διὰ τοῦ· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ὅλον), καὶ

Ὁ λαὸς ἀντιφωνεῖ· Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

Σημειώσεις. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, κατὰ μὲν τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα τό, Χριστὸς ἀνέστη, κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς

τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἡ τὸ Θεοτόκε Παρθένε.

* * * * *